

18. Útvarpið. Starfsemi þess gagnrýnd.

2 1/2 blað föl.

Þegar almennir hér í landi átti þess von, að hann fengi útvarg, fagnadi hann  
því nýj sam vonlegt var, því það getur verið og á að vera eitthvíð bresta og viltkasta  
menningarfélki nútímans, sé því stjórnad af nokkru viti og hlutdrögum landi en  
þegar það varð kunnugt, að því mæni og sí stjórn málaflotunn í landinu, sem meötu  
íllu höfu af stad kunnid og öllu födu ofugt snúid, áttu þar meötu nu á ráð og "regna"  
drö fljótt myrtaunu fötva í fögnid manna og vonis nu göðan árangur útvargisins,  
enda föt það svo, að vonumau brugðust, fögnidurinu föt lövandi, því meir sam lengur  
leid að meum áttu að vera iud slíkt ástand og er nu svo kunnid, sem altaf mátti búaast  
vid, að meum keldu útvargisid einu einu íslandi: Þauphinnu samau, dag eftir dag,  
mánud eftir mánud, er dagskráin svo iud gandi gjord, að þar er hlutdrögum  
langmestasta atvridid. Hinn er ofkast á þessa leid: "...útvargisvattatimm keldur  
nokkur löj" (offast eitthvert fönyti eftir útvargisstjórau og álfau sda þá kaldalóns  
og slíka, "heimsmeistarid") — Þá kunnur "Hlutdrögum", som vitaulog keldur hinnu  
fram og síðau, "grammofon hljómlitau", norti slíka laust til midnattis,  
noma hvad stövid er inn í öm erkilögum föttum, most er laundum og föt keldu  
nu þad, hvada böfuu (!) séu að kenna í markadinn í Englandi, Íslandi og  
Þýskalandi, í þeirru lauda máluu, sam föstir stíljá og em fötti Kaupa.

Þetta em nu og höfu <sup>lengstum</sup> ~~lengstum~~ vrid keldu menningar atvridis, sam útvargisid keldur verið að bjöda laud mannum uppá fyrri ráu löj löti og föt  
þöku. í ári, sam það keldur stöviduð verið að höfu útvargisnotöndum að fötu  
löjtaki.

Á þlaggi einu, sam vitauloga átti að fara leynt, en sam þó varð mörgum  
kunnugt í fyrrovetu, um útgjöld og fötinn útvargisins (yfirlit) önu laund  
útvargisstjóra og þeirru er talid var að þar keldur, "atöinnu", talin fell 9000 kr.  
— misfötu. kr. á mánuði, þ. er um 108 þús. kr. á ári og átti útvargisstjörinn fram  
sjálfur stöviduð föstunni, auk "effir löti" þess er hann keldur talid nauðgyn lög  
að höfu með sjálfum sér oð föt sam hann átti að aðhafast. En því eigi annad  
sýnilög, en að meum sögi upp útvargis notkun sinu.

Sé útvargisid í þeirri heljar þrom hvad fjór hagiun snertir, að það geti eitthvíð  
kostad til nauis annars en Kaupa í öm erkilögum grammofon plötum  
— sam föstau numu nu reyndar vera laundan 90gn föt að lösa upp  
númerin á þeim, svo meum glöpsid föt fömmu í að kaupn föt — en borgan  
útvargisstjörannu nu 800 kr. í laun á mánuði (auk "effir löti"), þeim fötinn,  
sam "leika notkun löj" nu 20 minútna föt annad hvert kvöld, 600 kr. á  
mánuði höttum og svo nafndum "stífröföfu stjóra" annad einu, — Þá er eitthvíð  
að undra þött hart sé gengid að mannum með löjtök, í því árfötu sam nu er.

..... Alveg er mér óstíðanlegt - og heyrir ég margna vera sönnu stöðunar -  
 að útvarpsmál geti stöðid langi, eins og því hefir verið stjórnað að undanförmum,  
 en um nokkurt stund. Margt það er almannatungur vill heyrja, en badi fátt  
 og lítið, en það eru fróðandi fyrirlestir og upplög erindi. Þeir, sem í  
 fyrstu báru ymistlegt af því tæi á lerd fyrir stöðun, eru ymist í sögnum  
 eða þeim er frástíð, en öðrum lidðotlingnum hlýpt að, með allskonar fá -  
 nýti, eða hvaða <sup>gagn</sup> stíðdi almannatungur hafa af Jass-núttími og yfirhofud laus -  
 legnum; eða léttnotis-tungum ~~annum~~ einsongs-lojnum þeirra útvarpsstöð og  
 Skaldalóns, rímnagaullinu og ymsu lóti, sem grannu oförum er láfium öðra  
 í eyru manna, að og íu elski tali um hlutabögn lofjörðarstöðunar um miss -  
 nosten kúganana og stjórnmála af stíðfi kommínistru söngja söngja, sem úi  
 vada uppi hvervetna í heiminum, öllum til bóluvar? Mædur þarf hvarði á þjá  
 þann manna eða þesslíja á nému; það er nojilagt að heyrja, á öllum boxlagaugi  
 hans í útvarpinu, en þar er mædur á fæd, sem "annars erindi rætur", fann ta lojnu  
 og tilgeðar lojnu vindham og auts þess svo ísta að sér, að hann hann elski að vera  
 fram erlend tungumál: Tilgeðin og þvöglin svo göglara lojtu, að nofna manna (b. d.  
 einst og frósta), stáda og stöfuana vanda öllum er í hagna óstíðanlegt.  
 Það algjör mistilningur, ef útvarpsráð eða aðrir, sem velja eiga menn til þess,  
 sturfa, eða velja eiga hlutverk þann eða ~~stíð~~ um í útvarpinu, haldra nokkr -  
 um útvarpsklustanda í "stíð" með því sem þeir hafa fram að flytja Haldor  
 frá háru eða Sigurður úr Flatey; það er hvortlí göfandi né síðbotandi eða  
 í nému hátt uppbyggilagt fyrir landslýðin. Aftur á móti er óhört að full -  
 gada, að útvarpsmál var á réttli leid, þegar það gaf þeim prestnum sv. Magnúsi  
 Helgasoni, sv. Ólafi Ólafsoni, sv. A'son. Þórnur midsögn v. fl. Kost á að láta til ein  
 heyrja. Mí heyrast þessir menn elski í útvarpinu. Fyrirlestir Arnó Pálssonar,  
 mossman í Kirliumnu og oryðljómleika, Páls Trólfssonar og eiginloja líd einu, sem  
 nokkurt gagn er í og gildi hefir, eða hlusta menn í það, en lítið elski. Þá er enn  
 eitt m. a. athugandi í sturfsinu útvarpinu, að séu einhver gagn loj erindi flutt, er  
 þinnu til þeirra hluta svo lakamarkidur, að þeir sem þann flytja, verda oft að láta þess  
 gefid í lóti erinda einu, að "þinn þeirra sé á eida". Fá nýti rætur svo hart á öfvi að  
 þeir verda að no. lífróður undan því einu hafi á hróðu ræli, eða stöfisthavod þó  
 dæmmissi til Kl. 12" heidir svo að þeim, að þeir fá elski noði til að flytja hlutverk  
 síns svo vel sem þeir vildu sjálfir 1450.

Skýldi útvarpsráð um þeirra stöðunar, að útvarpsmál sé svo ódýrt landmóttu um

